บทบรรณาธิการ

วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 1 ประจำปี 2569

วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินบทบาทในการเป็นพื้นที่เผยแพร่องค์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพ ความหลากหลาย และความเข้มข้นของเนื้อหาทางวิชาการ กองบรรณาธิการได้คัดสรรบทความทุกชิ้นผ่านกระบวนการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้มั่นใจว่าผลงานที่เผยแพร่ในฉบับนี้สามารถจุดประกายความคิดและต่อยอดองค์ความรู้ได้อย่างมีมาตรฐาน

วารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความภาษาไทยจำนวน 16 บทความ บทความภาษาอังกฤษ 6 บทความ และบทความภาษาจีน 2 บทความ รวมทั้งสิ้น 24 บทความ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทั้งในด้านประเด็นศึกษา วิธีวิทยา และกรอบแนวคิด ครอบคลุมตั้งแต่ภาษา วรรณกรรม วัฒนธรรม การศึกษา ไปจนถึงประเด็นทางสังคมร่วมสมัยในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับสากล

ในด้านภาษา ภาษาศาสตร์ และการแปล บทความในฉบับนี้สะท้อนให้เห็นพลวัตของภาษาในบริบทสังคมร่วมสมัยอย่างชัดเจน ทั้งในมิติของการใช้ภาษา การเปลี่ยนแปลงทางความหมาย การแปล และการล่าม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาการวิจารณ์ในที่ทำงาน การวิเคราะห์วาทกรรมความรักในพระคัมภีร์ไบเบิลภาษาจีน การศึกษากลวิธีการแปลคำสรรพนาม “it” และพัฒนาการทางความหมายของคำว่า “มัน” ในภาษาไทย ตลอดจนปัญหาการล่ามตัวเลขจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย การวิเคราะห์คำทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศสในสื่อออนไลน์ไทย และการศึกษาคำศัพท์ในตำราสนทนาภาษาจีน ซึ่งล้วนสะท้อนความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างภาษา สังคม และวัฒนธรรม

ในด้านวรรณกรรมและวรรณคดี บทความหลายเรื่องมุ่งตีความตัวบทในมิติที่หลากหลาย ตั้งแต่การพิจารณาเพชรมงกุฎคำฉันท์ในฐานะ “งานเขียนใหม่” การวิเคราะห์ตัวละครเสือสมิงในฐานะภาพแทนของมนุษย์ผู้มีกิเลส ไปจนถึงการอ่านวรรณกรรมในบริบทข้ามสื่อและข้ามวัฒนธรรม ทั้งในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับภาพยนตร์สารคดี และการศึกษาวรรณกรรมสำหรับเด็กในสังคมร่วมสมัย บทความเหล่านี้ช่วยเปิดพื้นที่ให้เห็นมิติใหม่ของการทำความเข้าใจมนุษย์ สังคม และความหมายของเรื่องเล่า

ด้านวัฒนธรรม คติชน และสื่อร่วมสมัย เป็นอีกกลุ่มบทความที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของวัฒนธรรมในโลกปัจจุบันได้อย่างน่าสนใจ ผ่านการศึกษาการสร้างสรรค์เรื่องเล่าชุมชนมูเตลู ตำนานศรีเทพในฐานะประวัติศาสตร์คำบอกเล่า การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของบุคคลสำคัญในสื่อร่วมสมัย ประเด็นเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมมิได้เป็นเพียงมรดกทางความคิด หากยังเป็นพลังสำคัญในการประกอบสร้างความหมาย อัตลักษณ์ และการรับรู้ของสังคม

ในมิติด้านการศึกษาและการพัฒนาองค์ความรู้ บทความในฉบับนี้ได้สะท้อนให้เห็นทั้งการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรในระยะยาว และบทบาทของตำราเรียนในการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยม ซึ่งล้วนแสดงให้เห็นว่าการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการหล่อหลอมความคิดและโครงสร้างของสังคมในระยะยาว

บทความภาษาอังกฤษทั้ง 6 เรื่อง เริ่มจากการศึกษาวรรณกรรมในฐานะพื้นที่ต่อรองความหมายของโลกตะวันตก ตามด้วยการสำรวจสมรรถนะภาษาอังกฤษในบริบทการท่องเที่ยว การวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางไวยากรณ์ของภาษาไทยในเชิงภาษาศาสตร์เชิงประวัติ การอภิปรายประวัติความคิดของคำว่า “ลาตินอเมริกา” ตลอดจนการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ และการพัฒนากรอบแนวคิดทางจิตวิทยาและจิตบำบัด ส่วนบทความภาษาจีนทั้ง 2 เรื่อง นำเสนอประเด็นด้านภาษาศาสตร์เชิงคำศัพท์และการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีน ซึ่งสะท้อนความเชื่อมโยงของการเรียนการสอนภาษาในบริบทภูมิภาคได้เป็นอย่างดี

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อ่านทุกท่านที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์พื้นที่ทางวิชาการแห่งนี้ให้คงคุณค่าและความน่าเชื่อถืออย่างต่อเนื่อง

สุภินดา รัตนตั้งตระกูล
บรรณาธิการประจำฉบับ